

'Ik krijg dank-mails van ouders'

Interview | Pieter Tiddens scoort bij kinderen met cabaret over hun hang naar commercie

Kinderen aanpakken op hun verslaving aan K3 en McDonald's: dat doet Pieter Tiddens in Kindercabaret. Kinderen én ouders reageren enthousiast. 'Meiden en jongens gaan met elkaar in de clinch.'

Van onze medewerker
Bart Deuss
ALKMAAR

Het heet simpelweg *Kindercabaret* en het trekt volle zalen. De voorstelling is niet alleen wat betreft genre een tegenhanger van het groeiende commerciële aanbod voor de jeugd, bedenker en uitvoerder Pieter Tiddens (47) valt dat verschijnsel ook aan. Tiddens maakt al jaren theater voor de jeugd, maar zijn roots liggen in de kleinkunst.

In *Kindercabaret* verkettert Tiddens zijn publiek, K3 en McDonald's. Hij vermaakt vriend en vijand met een ontwapenende energie waartegen zijn zendmicrofoon het regelmatig aflegt. Met een plakbandje bevestigt de cabaretiër het losgeschoten ding op zijn bezwete T-shirt.

Kinderen - vanaf 6 jaar - aanpakken op hun vooekeuren en neigingen: kan dat? En wat vinden de ouders ervan? Het jonge publiek in Alkmaar sluit na afloop massaal aan voor een handtekening en ou-

Pieter Tiddens in actie in *Kindercabaret*.

FOTO MARTIN SCHROEVERS

ders staan er glimlachend omheen. Tiddens kijkt de kinderen aandachtig en vrolijk in de ogen. Daarna, in de kleedkamer: 'Natuurlijk weten ouders dat kinderen worden gebruikt door goedkoop, om geld draaiend vermaak en door hamburgerketens. Ik krijg dankbare e-mails.' De kinderen zelf reageren direct, soms in koor. 'In de schoolvoorstellingen, zonder ouders, is die reactie veel feller. De meiden vinden K3 vaak nog oké, de jongens niet meer. Er ontstaan hele controverses.'

Het begon allemaal met de vraag van zijn dochtertje van zes wat dat nu eigenlijk was, cabaret. Als inhoudelijke kapstok gebruikt Tiddens een andere vraag van haar die zijn muze mag heten. Dochter-

lief wilde weten wat cool zijn nu precies inhield. Dat leidt op toneel tot openhartige, komische en soms uiterst serieuze dialogen tussen vader en dochter. Zij is aanwezig in Tiddens' gebalde hand, die hij als 'handpop' bespeelt. De geprojecteerde close-up op het achter-scherm maakt het meisje zichtbaar tot achter in de zaal.

Tiddens voelt zich als een vis in het water met deze vorm. De volle zalen en levendige reacties geven voldoening, na al die jaren hard werken. Tiddens komt van de kleinkunstacademie, trad op bij Jango Edwards en trok met een cabarettroep langs jongerencentra. Hij deed mee aan Carreeretten en stapte daarna over op het 'serieuze werk voor kinderen'. 'Nu

komt dat allemaal samen.' De overstap naar cabaret geeft Tiddens de ruimte om intenser in te gaan op zijn onderwerpen.

Kaler en harder. 'Dat dit zo aanslaat, is goed voor mezelf maar ook voor het jeugdtheater. De grote kracht van familievoorstellingen die onderhoudend zijn maar ook ergens over gaan, wordt ernstig onderschat.' Tiddens zoekt de confrontatie tussen heftig en kwetsbaar, groot en intiem. 'In feite gaat het over hoe belangrijk het is om serieus te kunnen praten over je echte gevoelens.'

In de voorstelling ontdekt Tiddens in dialoog met zijn dochter dat cool zoets is als echt zijn, hoewel dat soms niet makkelijk is. Daarna schrijft hij een tekst op zijn computer die het publiek vanaf het projectiescherm mee marmelt. Over dat kinderen niet overal zo maar bij kunnen, en dat het soms niet zozeer draait om grotere handen maar om wat meer goddelijk. Het is een uiterst saamhorig aanvoelend einde van een ongedurig, springerig, recht-voor-zijn-raap programma. Alsof de hele zaal het meisje voorleest.

Kindercabaret spreekt kinderen en ouders ieder aan op hun eigen niveau, koppelt energie en herrie aan gevoel en tederheid. Tiddens: 'Als het even kan, ga ik hier de komende jaren mee door.'

Kindercabaret van Pieter Tiddens, 1/10
15 januari. Komend seizoen n.p.v.
www.kindercabaret.nl